

»Notri je! Saj vidite, da je ključ v vratih!«
»Mama, zakaj se je dedej zaklenil?«
»Ne vem, Cencej. Prosim, pomagajte mi! Kar razbijte ključavnico!«
Trikrat je zamolklo zapela sekira.
Potem so se vrata vdala.

POMLAD

Pavle Zidar

Poln sem samotne hoje,
poln muk
in zbeganih želja,
kdo iz te ogromnosti me
izdere —
smrt
je kakor jaz zašla.

Bobneči curki, kri
me nosi,
pogled je kot umor
teman,
svetlo udriha edino veter,
ki zbira
za nekoga dan.

Zasej me v to posest,
nagon —
v vetru počije vse,
v vetru se trava mladi,
v vetru
ogenj ne umre.